

PRINCIPIUL DUBLULUI ÎNȚELES

DRAGI PRIETENI, filozoful și istoricul francez Montesquieu (1689–1755) a fost cel care a spus: „Fericit este poporul ale cărui anale sunt plictisitoare”.

Cât adevăr! Da, plictisitoare este un cuvânt care nu s-ar aplica niciodată analelor Israelului; dimpotrivă, istoria Israelului a fascinat mulțimi din toate națiunile de-a lungul veacurilor.

Din nefericire, este la fel de adevărat și că cuvântul „ferice” nu prea poate fi folosit pentru a descrie starea de fond a poporului Israel în decursul vremurilor.

Într-adevăr, analele Israelului nu sunt nici plictisitoare nici ferice.

Desigur, același lucru ar putea fi spus și despre alte popoare, dar, după cum am văzut în mesajele mele anterioare, doar Israel ca națiune a primit chemarea divină de a îndeplini un plan divin; dar istoria pe care și-a scris-o cu mâna sa Israelul este recunoașterea sinceră a unui comportament mediocru. Totuși acest comportament național mediocru al Israelului nu a împiedicat realizarea planului divin; dar a schimbat analele Israelului în care apar episoade deloc plictisitoare dar nici ferice; și totuși, istoria națiunii țese modelul perfect și ușor de remarcat al dramei în desfășurare a răscumpărării divine a lumii.

„**Vie împărăția Ta**” nu este o cerere în van, sunt convins, iar poporul și națiunea Israel sunt țesute intrinsec în acel plan divin de răscumpărare.

Vom vedea toate acestea în acel volum inspirat de Dumnezeu și numit atât de eronat „Vechiul Testament”, care ar putea fi intitulat mai corect – cred eu – „Cartea Împărăției Divine”, și care este numită cu multă afecțiune de noi, poporul iudeu, Tenach. Tenachul ne arată că în cei peste 1200 de ani de istorie pestră a Israelului dinaintea erei noastre, au existat robii tragice și restaurări ferice. Aceste circumstanțe istorice au fost folosite invariabil de Dumnezeul veșnic al lui Israel pentru a transmite națiunii un mesaj de speranță privind o măreață Restaurare Finală; într-adevăr, nici o noapte întunecată din analele Israelului nu a trecut neînsoțită de licărul unei promisiuni viitoare. Dintre vicisitudinile prin care a trecut Israelul, se disting clar trei captivități. Sunt sigur că sunteți familiar cu ele: captivitatea egipteană de 215 ani, între 1706 și 1491 î.e.n., captivitate din care Israel a fost eliberat de Moise; apoi captivitatea asiriană din 722 î.e.n. din care poporul nu a fost eliberat; iar în al treilea rând, captivitatea babiloniană de șaptezeci de ani. Puterea antică a Babilonului a fost năvălă cu care mâna Celui Veșnic a pedepsit Regatul Sudic al lui Israel, Iuda; dar în același timp, prin profeții Lui, Isaia, Ieremia și Daniel, a fost prezisă înfrângerea în cele din urmă a Babilonului (Isaia 47, Isaia 10:5–19; Ieremia 25:12; Ieremia 50–51; Daniel 5). Căderea Babilonului a avut loc în anul 538 înaintea erei noastre. La această dată mai trebuie adăugați doi ani pentru începutul domniei separate a lui Cir, persanul, însumând astfel șaptezeci de ani din 606 până în

536 î.e.n., aceasta fiind împlinirea istorică a faimoasei profeții a lui Ieremia despre cei 70 de ani de pedeapsă babiloniană, profeție înregistrată în capitolul 29 și versetul 10 al cărții care-i poartă numele.

Astfel, istoria israelită cunoaște doar două mișcări exodice: prima înspre Israel din Egipt, iar a doua, după 950 de ani, înspre Israel din Babilon.

Din fericire, putem evalua magnitudinea și calitatea Exodului babilonian, dat fiind faptul că istoria ne oferă detalii minuțioase despre pelerinii aventuroși care s-au îmbarcat în acea migrație de patru luni prin deșertul nemilos plin de obstacole în anul 536 î.e.n.

În această primă etapă a întoarcerii din Babilon, din mulțimea de captivi s-au întors doar 42.360 – pe lângă 7.337 sclavi și 4.000 de preoți, cu o escortă protectoare de 1.000 de călăreți.

Parte din entuziasmul celor care reveneau în Israel după robia babiloniană a fost descris în Psalmul 126:

„Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului,

Parcă visam.

Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie,

Și limba de cântări de veselie.

Atunci se spunea printre neamuri:

„Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!”

Da, Domnul a făcut mari lucruri pentru noi,

Și de aceea suntem plini de bucurie.”

Deci, prieteni, în al doilea an, adică 535 î.e.n., a fost așezată fundația celui de-al Doilea Templu, în mijlocul dificultăților și opoziției care au cauzat neterminarea zidului până în 516 î.e.n., la douăzeci de ani după întoarcere.

La 78 de ani după acest prim stadiu, în anul 458 î.e.n., Ezra a condus un convoi de probabil 5.000 de suflete înapoi în Israel, în al doilea stadiu al întoarcerii din Babilon.

Apoi, în anul 445 î.e.n., Neemia a finalizat întoarcerea, el fiind aproape ultimul care s-a întors.

Știu că această privire scurtă aruncată în anele Israelului a fost destul de interesantă în ea însăși; dar, permiteți-mi să vă mărturisesc că am un motiv în plus pentru prezentarea acestor detalii. Vă amintiți probabil că în ultimul meu mesaj am făcut o vizită uimitoare în însuși centrul celei de-a treia captivități – cutremurătoarea cetate antică a Babilonului. Am făcut această vizită pentru a vedea scena și contextul în care marele nostru profet iudeu Ezechiel și-a rostit uimitoarele profeții

despre Restaurarea Finală. Ezechiel a fost cel care a primit în Babilon o bogăție de detalii dramatice din partea divinității cu privire la noul Israel și viitoarea Împărăție Mesianică. Acesta este scopul mesajului meu actual.

Prieteni, examinarea atentă a tuturor profețiilor lui Ezechiel precum și examinarea la fel de atentă a istoriei naționale iudaice, revelează că este imposibil să turnăm întregul conținut al prezicerilor lui Ezechiel în capacitatea dimensională foarte limitată a simplei întoarceri a Israelului din robia babiloniană; multe detalii profetice se revarsă în afară din vasul istoriei.

Astfel, când măsurăm magnitudinea și semnificația profețiilor lui Ezechiel în funcție de întoarcerea istorică din Babilon, descoperim – dacă-mi permiteți această ilustrație – că piciorul profetic nu încapă în cizma istorică: cizma este prea mică, piciorul este prea mare.

Cum să rezolvăm atunci această situație? Probabil că ar trebui să admitem că unele interpretări au fost ingenioase iar altele deplasate și visătoare.

Să le urmăm pe unele și să sfâșiem cizma istorică pentru a forța piciorul profetic să intre într-o cizmă astfel mutilată?

Sau să le urmăm pe celelalte și să amputăm chirurgical câteva părți din piciorul profetic pentru a-l face să intre în cizma istorică?

Mărturisesc că ambele sugestii mi se par nenaturale și foarte nesatisfăcătoare. Personal, prefer să evit atât o cizmă istorică mutilată cât și un picior profetic desfigurat.

Și totuși fenomenul la care mă refer rămâne. Există vreo explicație? Bineînțeles că da. Una rezonabilă și dovedită. Teologic ea este cunoscută sub numele de Principiul Dublului Sens, prin care se înțelege că o primă realizare istorică, apropiată cronologic, folosește unele proprietăți ale prezicerilor totale fără a fi necesar să le absoarbă sau să le epuizeze, aplicând conținutul profetic total unei ocazii mai îndepărtate cronologic.

Astfel mișcarea istorică mai timpurie devine perechea profeției inițiale, precedând-o pentru a se combina cu ea în formarea unei atestări formidabile și asigurând împlinirea istorică deplină a conținutului total al prezicerii în situația mai îndepărtată.

Fiți siguri, prieteni, că rabinul Dr. S. Fisch afirmă pe bună dreptate că,

„Ezechiel nu a prezis doar întoarcerea din exilul babilonian ... ci și răscumpărarea și regenerarea finală a Israelului într-o eră îndepărtată din viitor”.

Da, rabinul a aplicat corect Principiul Dublului Sens asupra profețiilor lui Ezechiel, iar acum, deținând secretul acestui principiu demonstrat al interpretării profetice, vom fi mai apti să evaluăm în următorul meu mesaj Restaurarea actuală a Israelului și posibila sa legătură cu o putere amenințătoare situată la nordul Statului nou-născut.

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc.

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” – „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „006tiresomehappy.mp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la www.thevineyard.org.au